

اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز رزم طبقه کارگر علیه سرمایه را به همه شما زنان و مردان کارگر در ایران و جهان تبریک میگویم. ما این فرصت را غنیمت شمرده و با 50 میلیون کارگر بیکار در جهان که کمی کمتر از نصف آنها در نتیجه بحران اخیر سرمایه داری به این بیکاران پیوستهاند ایران همدردی میکنیم. اینها فقط آن بخش از بیکاران دنیا هستند که نامشان در لیست سازمان جهانی کار ثبت شده است. ما در این روز به همه کارگرانی که در فرانسه، ایتالیا، آمریکا، انگلستان، کره و سایر کشورها با سرمایهداران مبارزه کرده و در مواردی آنها را به زانو درآورده و حق و حقوق خود را گرفتند درود فرستاده و با آنها اعلام همبستگی میکنیم. شرایط دنیا طوری است که اگر مبارزه نکنیم سرمایهداران تمام بار بحران کنونی را روی دوش ما انداخته و مصیبتهای تحمیل شده به ما را شدیدتر خواهند کرد. وضعیت جهان به بهترین وجهی نشان میدهد که بورژوازی و دولت‌های آن صلاحیت اداره دنیا را ندارند. آنها دارند کرهی ما را به سوی بربریت میبرند و فقط کارگران متشکل و متحدی که منافع طبقاتی خود را میشناسند، میتوانند با اتکا به تجارب و دستاوردهای جهانی خویش راه نجاتی پیش پای مردم رنج کشیده دنیا بگذارند.

در روز جهانی کارگر، ما کارگران، باید بتوانیم با برگزاری مراسمهای خود سازمانده و راه پیمانهای خیابانی دستاوردهای جهانی طبقه خود و خواستهای خویش را به حاکمان پادآوری کنیم و خواستار تحقق آنها گردیم. انسانهای شریف و مردم آزاده نیز این روز را فرصتی به حساب میآورند تا از کارگران، این طبقه تولیدکننده و ارائه کننده خدمات، این خالق همه نعمتها ستایش کنند. اما سرمایهداران در اینجا میکوشند از طریق اعمال زور و زندان از این کار جلوگیری کنند. آنها فکر میکنند اگر کارگران بتوانند به عنوان یک طبقه رژه بروند و مراسم خود سازمانده بگیرند سطح توقعشان بالا میرود و خواستار شرایط بهتر کار و زندگی خواهند شد. باید به این اشخاص پادآوری کرد که ما کارگران میدانیم کی هستیم و جایگاهمان کجاست. کارگران در این روز به سرمایهداران اعلام میکنند که آنها مضر هستند و از حاصل دسترنج ما زندگی میکنند و به جای ترتیب دادن یک جامعه انسانی برای ما جهنم درست کردهاند. ما اعلام میکنیم که حاصل زحمت ما کارگران و نیز وجود منابع طبیعی سرشار سبب شده تا ما کشوری ثروتمند داشته باشیم. در چنین صورتی کارگران میپرسند که چرا حداقل دستمزد ما باید 303 هزار تومان در ماه، یعنی سه بار زیر خط فقر، باشد. چرا بیش از چهار میلیون انسان آماده به کار را از داشتن کار محروم کرده و بیمه بیکاری مکفی به آنها نمیدهید؟ شما برای بالا بردن سطح زندگی این انسانها چکار کردهاید؟ آیا این ننگ نیست که 2 میلیون کودک در خیابانها آواره و بعضاً بی خانمان باشند. برای حل این مشکل چه کردهاید؟ چرا زنان و کودکان را مجبور میکنید در بازار سیاه و با کمترین دستمزدها و در بدترین شرایط کار کنید. قرارداد موقت و سفید امضا جای قراردادهای رسمی را گرفته. برای حل این مشکل چکار کردهاید؟ برای میلیونها جوان، که نور امیدی در انتهای تونل تاریک زندگی نمی بینند چه کردهاید؟ البته ما کارگران میدانیم که شما تا مجبور نشوید کاری به نفع کارگران و مردم زحمتکش انجام نمیدهید. به همین جهت است که فعالین کارگری در تلاشند تا تشکلهای خود ساخته و کارگری را درست کنند و از طریق اعمال قدرت متحد و طبقهتایمان حقوق حقه خود را به دست آوریم. البته ممکنست شما ما را همچون منصور اسالو و علی نجاتی و بقیه فعالین کارگری، به خاطر دفاع از حقوق کارگران زندانی کنید، اما اعمال سرکوبگرانه شما ما را نمیتواند

ما امسال در اول ماه مه و در مراسمهای خود سازمانده خواستهای خود را بیان کرده و خواهان تحقق آنها خواهیم شد. ما در این روز همبستگی خود را با کارگران جهان اعلام میکنیم و خواستار جامعههای آزاد، مرفه و برابر میشویم. ما خواهان آزادی بیان، تشکل، تجمع و آزادی اعتصاب خواهیم شد. هر کس در ایران زندگی میکند باید دارای مسکن و درآمد اولیهی باشد تا شاغل شده و شرایط کار برایش مهیا شود. ما برای زنان دستمزد برابر با مردان خواستاریم. ما خواهان توقف کار کودکان و تامین زندگی کامل برای آنان، آموزش، تفریح و امنیت همه کودکان و از جمله کودکان خیابانی هستیم. ما خواهان تامین شغل برای همه کارگران بیکار و دادن بیمه بیکاری مکفی به آنان تا پیدا کردن شغل هستیم. ما خواهان توقف قراردادهای موقت و سفید امضا بوده و خواهان زندانیان. توقف هرگونه اخراج موقت به خاطر محروم کردن کارگران از حقوق قانونیشان هستیم. ما خواهان آن هستیم که در حداقل دستمزد تجدید نظر شود سیاسی، آزاد شوند و در آینده از هرگونه تعقیبی مصون بمانند. ما خواهان تامین امکان کاریابی، تفریح و تحصیل در محیطی امن تا سطح عالی برای زنان و مردان جوان هستیم. ما سال گذشته خواستهای خود را در مراسمهای گوناگون از جمله مراسم تهران، سنندج، سقز و نقاط دیگر اعلام کردیم. ما امسال نیز بر خواستهای خود پای خواهیم فشرد و ما کارگران خواستار متوقف کردن هر گونه وام بلاعوض به سرمایه داران و کارخانه داران جهت رفع بحرانی هستیم که خود سرمایه داران به وجود آوردهاند و دولت موظف است که این پول را به حساب صندوق بیمه بیکاری واریز و تمام کارگران بیکار از آن بهرمنند شوند. بار دیگر اول ماه مه، روز جهانی طبقه کارگر یعنی روز رزم طبقه کارگر علیه سرمایه را به همه کارگران تبریک میگویم.

محمد عبدی پور و محمود صالحی- سقز

تاریخ 89/2/5